

vestnik

"MESSENGER" GLASILO ZVEZE SLOVENSkih DRUŠTEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXII, ŠTEV. 1

Registered for posting as a periodical — Category "B"

JANUAR 1977

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095
Address for Sydney:
Slovenian Association, Sydney
P.O. Box 93, Fairfield, NSW, 2165
Telephone:
Melbourne: 459 8860
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
20c
Annual subscription — letno:
\$2.00

ROJAKOM OB NOVEM LETU Poslanica S.D.M.

Dragi rojaki,

Za nami je leto 1976 in že smo v letu 1977.

Čeprav je to na zunaj umetno ustvarjena zamenjava števil, vendar nam ta prelomnica časa daje povod, da se ozremo nazaj ter poiskujemo oceniti dogodke preteklega leta in pričnemo sklepati o tem kako naj ukrepamo v novem letu.

Mi Slovenci v Melbournu se s stališča potreb naše skupnosti ne moremo pritoževati čez leto 1976. Bilo nam je v glavnem naklonjeno.

Še nikoli popreje tukajšnja Slovenska skupnost ni bila tako močna v svoji povezanosti, v svoji gmotni vrednosti, v svojem družabno-razvedrilnem udejstvovanju in v svojem občutku samostojne bitnosti. Še nikoli popreje nismo gledali na bodočnost naše skupnosti s takim globokim zaupanjem in s tolikim številom naše, svojega slovenskega porekla zavedajoče se mladine.

Zavidni uspehi naših Slovenskih združenj v Viktoriji so zrcalo in dokaz resničnosti teh trditev. Pa naj bo to naše matično Slovensko društvo Melbourne ali pa Slovenska Zveza v Geelongu, Planica v Springvale, Socijalni klub Jadran v Keilorju, Verski center v Kew in naše najmlajša a pomembna Zveza Slovenskih učiteljev Viktorije, vsi so v preteklem letu pokazali popreje še nikdar doseženo stopnjo napredka.

V materialnem pogledu smo z nesebičnim, prostovoljnim delom naših rok in pošteno prevdarnostjo naših voditeljev, brez vsakršne zunanje denarne pomoči dosegli pohvale vredno raven. Skupna vrednost premoženja naših organizacij gre v stotisoče dolarjev in bo čvrsta podlaga za naše bodoče, še bolj pospešno kulturno-vzgojno udejstvovanje, za izboljšanje športnih in razvedrilnih možnosti in seveda vzpodbuda za delo na polju, ki je dosedaj še najmanj zorano: dobrodelna dejavnost.

Preteklo leto je tukajšnji naši Slovenski družini prineslo tudi neprimerno visoko stopnjo sodelovanja, medsebojnega zaupanja, skupnih podvigov, razumevanja in popustljivosti. Čeprav tudi popreje med nami nikoli ni bilo nepremostljivih razdorov, nam je enotna volja in akcija za pomoč rojakom ob potresu na Posočju še povečala zavest skupne usode in v mnogočem odpravila poslednje dvome o dobronamernosti vseh naših organizacij. Skupen napor za priznanje in ohranitev etničnih pravic v okviru raznih možnosti, katere nam sedaj nudijo tukajšnje oblasti, nam je pokazal kako učinkovit uspeh se lahko doseže z enotnim nastopom. Sedaj se vsi zavedamo, da bomo le na ta način dosegli, da bosta slovenski jezik in slovensko kulturno ozadje ohranili njima pripadajoče samostojno mesto in da se bodo novonaseljencem slovenske krvi in njih otrokom nudili isti pogoji in ista sredstva za ohranjanje svoje etnične tradicije, ki nam kot davkoplačevalcem te države v okviru obstoječe zakonodaje upravičeno pripadajo.

Tako smo dosegli, da je tukajšnja radijska ura na slovenskem jeziku povprečini ostala taka kot si jo želi naša skupnost. Da služi nam vsem, prvenstveno našim potrebam in našemu okusu in željam.

Z resnim in temeljitim delom Slovenske učiteljske zveze v Viktoriji, kateri so dale primerno iniciativo že obstoječe slovenske nedeljske šole naših organizacij, smo v izredno kratkem času dosegli, da bo pouk Slovenščine sedaj omogočen in uradno vpeljan v državne šole Viktorije. Zasluga našega udejstvovanja je tudi, da se Slovenščina sedaj, po dolgih letih, vsaj jemlje v obzir tudi v prevodih uradnih navodil in publikacij.

Zadovoljstvo, ki ga daje skupno delo se najbuj očitno kaže v rednih tekmovanjih Zveze balinarjev Slovenskih društev Viktorije. Saj v prijetnem razpoloženju vzdružuje in plete vedno bolj prijateljske vezi med nami.

Slovenci v Melbournu smo v preteklem letu lahko s ponosom gledali na razvoj naše mladine, ki se vedno bolj pričinja zavedati svojega etničnega porekla in tudi sama, na svojo lastno pobudo pričinja z udejstvovanjem etničnega obeležja.

S kako velikim veseljem smo poslušali že številne naše mlade plesne orkestre, kjer se rock in roll pevci oglase s slovenskimi narodnimi in modernimi popevkami. Kako ponosni smo zabeležili veliko voljo, s katero se je naša mladina odzvala pri nabirki denarja za dom naših ostarelih in kako prijetno presenečeni smo bili, ko si je mladina sama zaželela pouka pravil-

nejšega izražanja Slovenščine.

S tako mladino in s tako složnostjo, s katero smo bili obdarjeni v preteklem letu naša Slovenska družina brez strahu za svoj obstoj in z velikim zaupanjem gleda v leto 1977.

Medsebojno zaupanje, poštenost in odkritost, razumevanje vrednosti različnih gledanj in s tem zvezana popustljivost, požrtvovalnost in nesebičnost naj nam ostanejo vodila v bodočnosti. Prijateljsko tekmovanje za dosego istega cilja, ki naj nam vedno bo blagostanje celotne naše slovenske skupnosti, ne glede na pokrajinske, stanovske in mišljenske razlike so nam porok za naše bodoče uspehe. Družno, roko v roki, kot dobri sosede, ki so vedno pripravljeni pomagati drug drugemu, bodo naša združenja tudi v novem letu dosegla in ohranila vse pravice, ki nam Slovencem, kot samostojni etnični skupini v tej zemlji pripadajo.

V nadi, da bo tudi leto 1977 celotni Slovenski družini v Melbournu in Geelongu, kot tudi drugod po Avstraliji, stari domovini, zdomstvu in zajedstvu naklonjeno z obilico miru, uspeha in zadovoljstva želi odbor Slovenskega društva Melbourne vsem svojim članom, vsem rojakom in prijateljem, kakor tudi vsem bratskim društvom v Melbournu, Viktoriji in Avstraliji

SREČNO NOVO LETO!

UPRAVNI ODBOR

Dear Friends,

Slovenian Association Melbourne wishes to use this opportunity to express its most sincere thanks to all organizations and individuals who have been in the past year helpful in promoting the cause and well-being of the Slovenian ethnic community and their organizations in Melbourne and Geelong. The past year has been kind to us and with a great satisfaction we can look back at the high degree of cooperation, goodwill, harmony and understanding among the members of Slovenian community.

With the hope that this will continue and that the same peace and cooperation should be the guideline for the coexistence of all communities in this multicultural country of ours, Slovenian Association wishes to all its members and friends a happy and prosperous New Year.

S.D.M.

COMMITTEE OF MANAGEMENT

S.B.Z.V.

prireja

BALINARSKO TEKMOVANJE

V SOBOTO 5. IN NEDELJO 6. FEBRUARJA 1977
NA BALINIŠČIH S.D.M. V ELTHAMU
S PLESOM V SOBOTO ZVEČER
IN NEDELJO POPOLDNE

Tekmujejo:

SLOVENSKA ZVEZA GEELONG
PRIMORSKI SOCIALNI KLUB "JADRAN"
SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE
SLOVENSKI KLUB PLANICA — SPRINGVALE

S.D.M.

KRAJEVNA SKUPNOST SRPENICA
SRPENICA

št. 31/76

ZADEVA: SPOROČILO

V zvezi z vašim dopisom z dne 22. 7. 1976 in našim odgovorom z dne 16. 8. 1976 vam sporočamo, da smo prejeli vašo denarno pomoč v višini 3.896 angleških funtov.

Obvestilo o prejemu vaše pomoči nas je močno razveselilo in ne najdemo besed, kako bi se vam zahvalili. Vaš prispevek je velik, še toliko večja pa je vaša humana akcija za prizadete ljudi.

Na sestanku vaščanov Srpence smo se skupno dogovorili, da vaš prispevek ne bomo razdelili posameznim družinam, temveč ga bomo porabili za dobro cele vasi. Z vašo denarno pomočjo bomo uredili vodovod in kanalizacijo, katera je bila v vasi ob potresu močno poškodovana. Na ta način bo vaša humana akcija pomagala in koristila vsem vaščanom.

Stanje v vasi se postopoma izboljšuje, vendar so še težave, katere bomo skupno rešili.

KAJ BO?

Med napovedmi dogodkov v novem letu smo v dnevnem časopisju čitali, da bo Jugoslavija predmet mednarodnih težav. Verjetno ti "preroki" predvidevajo možnost, da bo na krmilu v Beogradu prišlo do zamenjave, kar seveda daje možnost za spremembo stabilnosti cele države in za nove pritiske od zunaj.

V zvezi s tem so zanimive izjave, katere je podal Milovan Djilas dopisniku "Newsweek"-a in v katerih razpravlja o bodočnosti Jugoslavije. Ker Milovan Djilas prav verjetno pozna politične razmere in pogoje v Jugoslaviji bolje kot vsi časopisni "preroki", bo gotovo zanimalo tudi naše čitatelje kaj je dejal:

Vprašanje: "V modi je, da se po smrti predsednika Tita napoveduje oživiljenje raznih oblik nacionalizma med narodi Jugoslavije. Je ta bojazen upravičena?"

Djilas: "Po mojem mnenju je edina možnostna oblika nacionalizma hrvaški nacionalizem. Trenutno ni nevaren, toda med velikim delom hrvaškega naroda, posebno med razumniki, je ostala globoko zakoreninjena, skoraj podzavestna in brezumna aspiracija na svojo narodno državo. Značilno je, da je večina hrvaških teroristov bila rojena za po drugi svetovni vojni, torej ni samo zakasneli san starejših ljudi. Stremljenje za hrvaško državo je seveda nerealistično in hrvaški nacionalisti nimajo programa, ki bi mu bilo zaupati. Toda spontana zavest obstoji in se je pokazala leta 1971 s stavkami studentov in pojavom nacionalistično usmerjenega vodstva komunistov v Zagrebu. Problem ne obstoji samo radi podzavestnega stremjenja, temveč tudi radi tega ker so intelektualni stiki med Zagrebom in ostalimi deli Jugoslavije neznanstveni, morda prav tako neznanstveni kot so bili pred drugo svetovno vojno in jezikovne razlike se povečujejo. Ostala vprašanja nacionalizma so lahko rešljiva, toda zavedati se je treba, da bo vsak hrvaški nacionalizem verjetno izzval protiutež v obliki srbskega nacionalizma, ki za sedaj obstoji le v debatah po kavarnah."

Na vprašanje če se Jugoslavija danes lahko smatra za demokracijo je Djilas odgovoril, da Jugoslavija ni niti totalitarna niti popolnoma svobodna družba, da literatura ne obdeluje zgolj marksistične teme in da sta likovna umetnost in glasba moderni in, da se filmski skripti le deloma cenzurirajo. Dejal je: "Svoboda kre-

Radi bi vas informirali, da je bilo v vasi potrebno porušiti 60 hiš od 122 to je skoraj polovica vasi. Za prizadete ljudi so bile zgrajene montažne hiše. Upamo, da bodo do konca leta vsi vaščani pod varno in toplo streho. Do sedaj so ljudje stanovali v kam-prikolicah in barakah. Lahko rečemo, da smo bili deležni velike pomoči naše družbe in delavnih ljudi naše domovine.

Kljub veliki pomoči pa ostane pred nami naslednje leto še veliko dela. Najtežje trenutke smo prebrodili, urejanje hiš in celotne vasi pa bo trajalo še nekaj let.

Ob koncu bi radi izrazili iskreno zahvalo vseh vaščanov za poslano pomoč. V zahvalo vam bomo poslali fotografije vasi po potresu in delno obnovljene, čim bodo izdelane.

Ob tej priliki vam želimo mnogo uspehov in zdravlja v Novem letu 1977.

Sprejmite prisrčne pozdrave od hvaležnih vaščanov Srpence.

Predsednik sveta Krajevne skupnosti:

HOZJAN IVAN

tanja je večja kot bilo kje v vzhodni Evropi, toda še vedno to ni ustaljena pravica. Je le ugodnost, katera, priznati moramo, pripada veliki večini prebivalstva z izjemo majhnih skupin, katerih ene sem član tudi jaz. V skrajnem slučaju vsakdo zavisi od naklonjenosti oblasti, ki so tiste, ki izdajo potni list s pravico izhoda iz Jugoslavije. Policija vam vedno lahko odvzame potni list iz političnih razlogov, kot se je to zgodilo meni leta 1973.

Vendar so številna potovanja jugoslovanskih državljanov pripeljala do različnosti smeri inteligenčnega mišljenja v modi in do večje zavesti kaj se dogaja v ostalih delih sveta. Kar je najvažnejše, bila so glavna sila pri odstranitvi tega kar je še ostalo od sovjetskega vpliva pri nas. Ko jugoslovanski državljan danes potuje v ZSSR, store to, da občudujejo muzeje in spomenike iz carističnih časov ne pa "uspehe" sovjetov."

Vprašanje: "Kaj se bo zgodilo po Titu?"

Odgovor: "Po Titu bo gotovo nastalo več inteligenčne svobode, čeprav bo napredek v tej smeri morda nenakomeren. Prepričan sem, da bodo nekega dne, potem ko bodo sedanje generacije voditeljev izumrle, moje knjige na prosti prodaji v Jugoslaviji, četudi bom tedaj tudi jaz sam morda že mrtev. Mnogo demokratičnih reform svobode izražanja se lahko sprovede brez ogrožanja našega sedanjega družbenega reda."

Vprašanje: "Kot marksistični veterani, kako gledate na Marksizem dan-današnji dan?"

Odgovor: "Se vedno mislim, da je bil eden največjih pojavov zgodovine in eden najmočnejših povodov za spremembe v družbi. Napaka pravovernih marksistov je bila, da so smatrali, da Manifest, objavljen leta 1847 vsebuje nesprehensljivo resnico. Mi sedaj vemo, da celo v znanosti ni vse absolutno in da je vse podvrženo spremembam. Jaz sem še vedno za to, da se Marksizem lahko neobvezno poučuje v šolah, toda mislim, da so jugoslovanske oblasti s tem, da so uvedle Marksizem kot obvezni predmet v šolah in univerzah dosegle na najhitrejši način, da odvrnejo mladino od Marksizma. Tudi striktno rečeno naša inteligenca ni več marksistična. Danes v vsakem pogledu povdarek ni več na enakosti nego na potrošnji in to je bitka, katero je izgubila tudi tako velika osebnost kot je bil Mao."

RADIJSKI VALOVI IN SLOVENC

V preteklem letu se je slovenščina še bolj uveljavila na radijskih valovih, kot samostojen jezik. Ne samo na tukajšnjem etničnem radio, tudi v ZDA je doživela veliko uradno priznanje.

Na zahtevo ameriškega kongresa so bile v pričetku lanskega leta obnovljene slovenske oddaje "Glasa Amerike" po enoletni prekinitvi.

Ta zahteva je prišla na podlagi vloge Narodnega odbora za Slovenjo na pristojne činitelje v ameriški vladi. V veliko pomoč je bila pri tem intervencija senatorja ZDA g. Franka Lauscheta in 21. aprila 1976 je tedanji predsednik g. G. R. Ford podpisal.

Zvezni zakon, ki pooblašča proračunsko nakazilo za ameriško Informacijsko agencijo za poslovno dobo 1976. Sekcija 2 (c) tega zakona se glasi:

"Od točkov, dodeljenih po členu (A) podsekcije (a) (1), mora biti \$90.000, in vsak dodatno potreben znesek, uporabljenih za obnovo dnevne polurne radijske oddaje za Slovenijo."

S tem zakonskim določilom so slovenske oddaje Glasa Amerike — dobile zakonsko osnovo in zaščito.

To je prvi ameriški zakon, ki je kdajkoli vseboval izrečno in posebno na Slovence nanašajoče se določilo. Kako je do tega prišlo?

Dne 1. februarja 1975 je Informacijska agencija Združenih držav, katere del je Glas Amerike, ukinila slovenski program. Senator Frank J. Lausche se je tedaj odločil v kongresu započeti akcijo za popravilo te napake.

Pripravljena je bila obsežna študija, ki je podrobno zavračala argumente USIA proti slovenskim oddajam. Ta študija je bila predložena obema kongresnima odboroma, ki sta pripravljala zaslišanja in razpravo o proračunu USIA.

Tako je 5. maja 1975 senator Lausche nastopil kot prva priča na proračunskem razpravljanju senatnega odbora za zunanje odnose. V poročilu, s katerim je ta odbor 29. julija 1975 celokupnemu senatu predložil svoj "Foreign Affairs Authorization Bill for 1976", je rečeno:

"Med razpravo, ki se je nanašala na USIA, je odbor slišal prepričljivo pričevanje o važnosti slovenskih oddaj, ki so bile nedavno ukinjene... Namen tega odbora je, naj bodo te oddaje obnovljene."

30. septembra 1975 je pričel razpravljati o USIA proračunu tudi pododbor poslanske zbornice za Mednarodne operacije.

Na drugem zasedanju pododbora dne 7. oktobra, je senator Lausche spet pričal v vprašanju ukinjenih slovenskih oddaj Glasa Amerike. Njegov poziv; naj bodo te oddaje zakonodajno obnovljene, je podprl Hon. Joe Skubitz, zvezni poslanec slovenskega rodu iz države Kansas, ki je svojo uvodno izjavo utemeljil z osebniimi izkušnjami, ki jih je dobil med uradnim obiskom v Sloveniji spomladi 1975. Ob zaključku svojega pričevanja pa je senator

Lausche predložil amandma k zakonskemu predlogu poslanske zbornice za proračunsko nakazilo USIA. Pododbor je sprejel ta Lauschetov amandma, ki je na ta način sedaj postal zgoraj citirana Sekcija 2 (c) USIA Authorization Law.

Poročilo pododbora s sprejetim besedilom zakona o avtorizaciji je nato odobril odbor poslanske zbornice za Mednarodne odnose. Dne 24. marca 1976 pa je ta zakonski predlog (H.R. 11598) z glasovanjem sprejel plenum zvezne poslanske zbornice.

Dne 25. marca je poslanska zbornica ta zakon (H. R. 11589) poslala senatu. Senator Lausche se je ponovno sestel s senatorjem Johnom Sparkmanom, predsednikom senatnega odbora. Senatni odbor se je tedaj odločil, da bo sprejel isto besedilo zakona kot poslanska zbornica. Dne 7. aprila 1976 je senator Sparkman celotnemu senatu predložil odborovo poročilo, s katerim priporoča sprejem USIA Authorization Act (H. R. 11589), vključno Sekcijo 2 (c) ("\$90.000 za slovenske oddaje"). V tem poročilu piše, "da je odbor za zunanje odnose že v svojem (prvem) poročilu 20. julija 1975 zagovarjal obnovo teh oddaj, ki so bile februarja letos obnovljene." Dne 9. aprila je tudi plenum senata sprejel skupno besedilo zakona (House and Senate) USIA Authorization Act for 1976.

Senat je 12. aprila ta zakon poslal v Belo hišo, kjer ga je 21. aprila podpisal predsednik Ford.

Tako v ZDA. Kako pa se razvija pri nas?

Eno je dejstvo. Če ne bomo sami veslali svoj čolnici, nihče drugi ga za nas ne bo. Sami moramo povedati kaj hočemo. Če tega ne storimo, je potem zaman vsako pritoževanje, da smo zapostavljeni in odrinjeni.

Slovenske organizacije v Viktoriji se tega zavedajo in tako so pričetkom novembra 1976 poslale skupno vlogo na Australian Broadcasting Commission, v kateri so podale svoje poglede na to, kako naj bi etnični radio posloval v bodočem okviru ABC. Kopije te vloge, ki so jo podpisali predsedniki društev SDM, "Planice", "Jadrana", "Geelonga" in predstavnik Slovenskega verskega centra v Kew so bile poslane tudi Ministru za pošto in telekomunikacije g. E. L. Robinsonu preko senatorja Miše Lajovica in poslanca R. Shiptona.

G. Shipton nam je že poslal odgovor ministra, v katerem je rečeno, da se pričakuje, da bo ABC prevzela poslovanje 2EA in 3EA v prvi polovici 1977.

"Nadejam se, da bo ABC vpoštevala predloge Slovenske skupnosti v Melbourne, pravtako kakor tudi vseh drugih zainteresiranih skupin, ko bo planirala bodočnost etničnega radia."

Med tem je Chairman ABC že tudi potrdil prejem naše vloge in obljubil, da bodo naši predlogi proučeni in vpoštovani.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

SNEGULJČICA V MELBOURNU

Otroci šole društva "Triglav" iz Sydneya so na "week-end" 15-16. januarja gostovali pri Primorskem Socialnem klubu "Jadran" v Keilorju. Istočasno je prišel iz Sydneya tudi balinarski odsek "Triglava" in se na Jadranovih balinarskih stezah prijateljsko pomeril za "šampanjec" z ekipami "Planice", SDM in "Jadrana".

Igrica "Sneguljčica", ki je bila izvedena v priredbi g. Jožeta Čuješ-a, je bila zadovoljivo izvedena in kot vedno, je bilo tudi tokrat, ganljivo poslušati naše malčke in deklice, kako večje so izgovarjali svoj materinski jezik. Občudovati smo jih morali s kakšnim samozadovoljstvom in kako brezhibno so odigrali svoje vloge. V lahkem pripovednem slogu izvedena naracija g. Čuješa nam je bila primer, da zvočnost in melodičnost Slovensčine ne zaostaja za drugimi jeziki, če je pravilno izgovorjena in naglašena.

Tudi deklamacije in pesmice, ki so jih podali otroci v drugem delu programa so žele veliko odobravanje.

Delo, ki je bilo vloženo v pripravo igrice, kostumov, narodnih noš in sce-

nerije je pač zahtevalo mnogo uric in zasluži vse priznanje. Cela prireditev bi pa mnogo pridobila na uspehu ako bi bila izvedena v bolj akustičnih prostorih, zaščiteneh od zunanjega šuma in hrupa. Naše redke kulturne prireditve in njih organizatorji ter nastopajoči zaslužijo več kot to, da se podvržejo interesom družabnosti in zaslužka.

Pri balinarjih je tokrat svetilo ime "Planica" saj so njihove ekipe odnesle vsa prva mesta in levji delež šampanjca.

Organizatorji "Jadrana" so se zelo potrudili in v danih razmerah napravili vse, da je cela prireditev potekla brezhibno in da je bilo med številni obiskovalci veselja in dobre volje na pretek.

Majhno zastopstvo "Triglava" je z g. Čuješem na čelu, v nedeljo 16. januarja dopoldne obiskalo Slovenski kulturni in razvedrilni center v Elthamu. Podpredsednik SDM g. Jože Golenko in tajnik g. Peter Mandelj sta jim razkazala že izgrajene prostore ter jim razložila bodoče načrte.

PREDVIDENI SPORED ZABAV S.D.M. ZA LETO 1977

FEBRUAR:

5. Feb. — Sobota TEKMOVANJE S.B.Z. VIC. Igra "RUDI" S PLESOM
6. Feb. — Nedelja TEKMOVANJE S.B.Z. VIC. Igra "SAVA" S PLESOM
12. Feb. — Sobota PUSTNA ZABAVA Igra "ENCIAN"

MAREC:

12. Mar. — Sobota REDNI PLES Igra "DRAVA"

APRIL:

11. Apr. — Ponedeljek PIKNIK S PLESOM Igra "DRAVA" in "BLAK DIAMONDS"
30. Apr. — Sobota REDNI PLES Igra "SAVA"

MAJ:

7. Maj — Sobota VEČER NAŠIH MAMIC Igra "SAVA" (Brezpl.)
14. Maj — Sobota REDNI PLES "SAVA"

JUNIJ:

11. Junij — Sobota LETNI PLES Igra "DRAVA" in "SAVA"

JULIJ:

9. Julij — Sobota REDNI PLES Igra "DRAVA"

AVGUST:

13. Aug. — Sobota REDNI PLES Igra "PLESNIČAR" ali "VELENJE"

SEPTEMBER:

10. Sep. — Sobota VEČER NAŠIH OČETOV Igra "DRAVA"

OKTOBER:

8. Okt. — Sobota REDNI PLES Igra "DRAVA"

NOVEMBER:

12. Nov. — Sobota REDNI PLES Igra "PRIMORSKI FANTJE"

DECEMBER:

3. Dec. — Sobota MIKLAVŽEV VEČER Igra "DRAVA"
26. Dec. — Ponedeljek ŠTEFANOVO Igra "SAVA"
31. Dec. — Sobota SILVESTROV VEČER Igra "DRAVA" in "SAVA"

Tak raspored zabav je predvidevan za tekoče leto. Seveda so možne spremembe. O teh pa bomo pravočasno obvestili.

Odbor S.D.M.

EDUCATION DEPARTMENT, VICTORIA SATURDAY SCHOOL OF MODERN LANGUAGES

POUK SLOVENŠČINE

na učnih stopnjah leta 7 do leta 12 (ne za HSC) se bo vršil ob sobotah dopoldne v sledečih centrih:

Box Hill High School, Whitehorse Road, Box Hill

Maribyrnong High School, River Street, Maidstone in

University High School, Story Street, Parkville.

Učenci se bodo lahko vpisali v centru, ki jim je najbližji, v soboto 5. februarja 1977 med 9.15 in 11.15 dopoldne.

Za nadaljnja pojasnila in vpisno polo lahko vprašate telefonično na številko 380-5877 ali pa pišite na

Headmaster, S.S.M.L., Princess Hill High School, Arnold Street, North Carlton, 3054.

Tudi pouk za odrasle začetnike se bo vršil v primeru, ako bo za to zadostno število prijavljenih.

Delo S.D.M.

S.D.M. je kot običajno vsako leto, tudi v letošnjem decembru bilo izredno delavno.

MIKLAVŽEVANJE

Pričelo se je z Miklavževanjem v Elthamu, kjer je Miklavž v soboto 4. decembra obdaril starejše ob zvoku polk in valčkov. Naslednji dan popoldne pa je zopet v Elthamu obiskal naše malčke.

BOŽIČNICA

V nedeljo 12. decembra je bila prirejena božičnica za naše upokojece. Bila je prvokrat v naši dvorani v Elthamu in res ganljivo pripravljena. Naša mlada ansambla Drava in Sava sta se potrudila, da pozabavata svoje dedke in babice. Bilo je razveseljivo gledati in poslušati našo mladino, kako je nastopala s slovenskimi pesmi in deklamacijami. Družina Lončarjeva pa je s kratkim skečem o zdravniku napolnila celo dvorano s smehom. Članice ženskega odseka SDM, ki so bile zadolžene za izvedbo božičnice, ge. Danica Kozole, Mici Hartman in Helena Van de Laak so se letos potrudile še bolj kot prejšnja leta, da je božičnica imela lepo domačo atmosfero. Seveda je pripomoglo tudi dejstvo, da se je lahko vršila sedaj v že izgotovljeni dvorani, kjer je bilo možno vse lepše aranžirati in da je tudi naša kuhinja sedaj že popolnoma opremljena.

Istega dne se je vršil tudi splošni sestanek ženskega odseka SDM, na katerem so se gospe in dekleta domenele o razpodelitvi dela v bodočem letu.

Štefanovo

Štefanovo je bilo na našem hribu spet živahno. Tradicionalni piknik se

PEVCI ! PEVCI !

DA MELBOURNE SEDAJ NIMA SLOVENSKEGA PEVSKEGA ZBORA PRAV GOTOVO VESTE. ČE MISLITE, DA SE TO DA POPRAVITI, POTEM SE KAR HITRO PRIGLASITE PRI ENEM ODBORNIKOV S.D.M. ČE NAS BO DOSTI IN BOMO IMELI TOLIKO VESELJA DO PETJA, KOT GA IMAJO NAŠI BALINARJI DO METANJA KROGEL, POTEM BO SLOVENSKA ZBOROVSKA PESEM SPET ZADONELA Z NAŠIH ODROV V MELBOURNU.

PRIJAVITE SE ČIMPREJE NA NAŠI ZEMLJI V ELTHAMU.

je odigral tudi v tradicionalni dobri volji. Čudovito vreme je privabilo mnogo ljudi in SDM je pridobilo novih prijateljev, ki so občudovali napredek, pri izvršenih projektih in se sprostiti ob prijetni glasbi ansamblov "Drava" in "Sava". Istočasno so na balinarskem polju letele krogle članic SDM v medsebojnem klubskem tekmoivanju.

Silvestrovo

Silvestrovo je napolnilo lepo okrašeno dvorano v Elthamu, kjer so člani SDM s prijatelji dočakali novo leto 1977. Zabave je bilo polno, vzdušje odlično in vreme kar prijetno. Članice ženskega odseka SDM so pripravile izvrstno večerjo za preko 300 ljudi in njih delo je vsega občudovanja vredno.

Cankarjev bokal

V nedeljo 19. decembra se je balinarska ekipa SDM udeležila tekmovanja za Cankarjev pokal na igriščih "Triglava" v Sydneyu. Z odlično igro jim je uspelo osvojiti to lepo spominsko trofejo, ki sedaj predstavlja enega najlepših uspehov naših balinarjev.

Kuhinja gotova

Stavba v Elthamu je sedaj dobila dokončno napeljavo električnega toka in s tem nam je omogočeno, da uporabljamo moderne kuhinjske priprave ter velik vzidan hladilnik za pijače.

Po vsej tej dejavnosti ni čudo, da delavci društva potrebujejo malo počitka, kajti že prve dni februarja bo treba organizirati veliko meddruštveno balinarsko tekmovanje.

PRIREDITVE SDS V DECEMBRU MIKLAVŽEVANJE

Tradicionalno miklavževanje Slovenskega društva se je vršilo na nedeljo, 6. decembra, 76. Da je bilo veliko živ-zava, lahko verjamete, saj je kar mrgolelo otrok. Toliko jih naš slovenski hribček v preteklosti res še ni videl. In ni se bati, da bi slovenska beseda na petem kontinentu z drugo generacijo bila pozabljena, seveda, če se bodo starši zavedali te nevarnosti in svoje otroke redno vodili na slovenske prireditve in v slovensko družbo, jih seznanjali s slovenskimi običaji in z njimi tudi govorili slovensko. Letošnje miklavževanje je bila ena redkih, a lepih prireditev, ki je bila namenjena naši mladini. Sam prihod Sv. Miklavža so otroci sami popestrili z otroškim programom, ki ga je pripravila Angela Mikuletič, vodila pa Olga Lah. Med nastopajočo mladino pa smo srečali Andrejčka Kobala, Ričija Laznika, Vinčka Ovijač, duet Muha, med tistimi, ki so prvič poželi naš aplavz pa lahko pohvalimo Brigito Bulovec, dve sestri Žigon, Polonco Borec, Tomaža Borec, Mirka Godec, Jenny Stariha in Andrejčka Koželj.

Ko je otroški zborček zapel še zadnjo pesmico je v dvorano s slavnostnim spremstvom prišel sam Miklavž z angeli in hudički in takrat se je pravo veselje šele začelo. Mislim, da v

dvorani ni bilo otroka, ki ga Miklavž ni obdaroval, saj tudi Slovensko Društvo ni pozabilo na svoje male prijateljčke, ter jih obdarovalo. Bil je vesel dan za našo mladino, za starejše pa tudi dan veselja in obujenih spominov na zasneženo Slovenijo pred tolikimi leti, ko je Miklavž prišel v njihovo rodno hišo. Kako bi lahko pozabili nekaj, kar smo kot otroci tako sveto verjeli in imeli radi?

SILVESTROVO

V Novo leto smo letos že 8-ič zapored zaplesali v Auburn Town Hallu, ki je postala že kar priljubljena slovenska dvorana. Že kmalu po 8. uri zvečer se je dvorana začela polniti in kot se za Silvestrov večer spodobi, skoro ni bilo praznega kotička. Posebnost letošnjega Silvestrovanja je bila, izbira Miss srčkov in mlade brhke lepoticice so kar urno vnaemle srca. Seveda pa vse ne morejo biti prve, čeravno je vsaka po svoje brhka in "lušna". Za letošnjo lepoticico src velja Brigita Bulovec! Čestitamo!

Za majhno posebnost pa so poskrbeli tudi člani ansambla Mavrica, ki so na prisrčen način obdarovali svoje starše, ter se jim zahvalili za trud in razumevanje, ki ga imajo z njimi in njihovo "muško", ter jih obenem pripraviti do mini pokaži kaj znaš, saj so morali peti. No, izkazali so se le malo slabše kot otroci, ampak v sramoto jim pa tudi niso.

Ob polnoči, ko se pogase luči, je ena najlepših prilik iskreno stisniti roko in dahniti naiskrenejši SREČNO, za vse, zate rojak, prijatelj in brat, pa tudi zate-naše Slovensko društvo! SREČNO 1977! Veselega nazdravljanja in plesa ni bilo ne konca ne kraja in komur se ob dveh zjutraj iz Auburna še ni dalo spat domov, je v Novo leto zajadral kar v Horsley Park, kjer je počakal kosila (upamo, da nihče ne ženo z metlo!!!) Slišali smo tudi nekaj o jako ranem jutranjem balinskem tekmovanju, ampak to so že bolj neuradni podatki in vsega, kje in kdaj je kdo ukradel silvestrovski poljub, se pa tudi ne sme izdati!

Odboru SDS pa se tudi tokrat lahko iskreno zahvalimo za dobro organizacijo, domiselno večerjo, hitro postrežbo in domačnost.

GOSTA IZ SLOVENIJE V HORSLEY PARKU

V sredo 17. dec. smo imeli v Horsley Parku priliko pozdraviti predsednika Slovenske izseljenike matice g. Draga Seligerja in predsednika organizacijskega odbora za Cankarjeve proslave v Ljubljani, g. Milana Kučana, ki sta se odazvala vabilu slovenskega kluba Triglav, ter se udeležila njihovega odkritja Cankarjevega spomenika.

Svečana večerja v čast gostoma, čeravno silno na hitro in v sredini tedna, je bila pripravljena zelo izbrano in okusno, pa tudi odbor se je skoro v celosti zbral, ter ju zelo prisrčno sprejel. Seveda jima je

predsednik g. Vinko Ovijač najprej razkazal naš slovenski hribček, ter dom od zunaj in znotraj. G. Seligar je gotovo opazil napredek petih let!

Odboru je bilo silno žal, da ni mogel organizirati piknika, da bi se več naših članov srečalo z dragima gostoma, a to žal ni bilo mogoče zaradi njunega zelo kratkega obiska v Sydneyu.

Gospod Seligar je ob slovesu z našega hribčka izrazil iskreno željo, da bi dom uspešno dogradili, ter imeli dovolj delavcev tudi med našo mladino. Hvala za obisk!

MLADINA JE ZAVIHALA ROKAVE

V novembru je bil ustanovljen mladinski aktiv SDS pod vodstvom mladince Zdravka Tomažina, ki je še v starem letu uspešno organiziral dva mladinska plesa, oz. Disco night! Da se mladina zna zabaviti in da rada pleše ni nič novega in ne posebnega, da pa zna tudi organizirano poprijeti za delo nas je pa kar malo presenetilo in obenem zelo, zelo razveselilo. Mladinci so se namreč sami odločili, da bodo renovirali staro hišo v Horsley Parku, ter jo prilagodili za svoje potrebe. Za delo so poprijeli v soboto 8 in v nedeljo

9. januarja. Popravili so okna, zvečali dvorano tako, da so podrli še eno notranjo steno, ter seveda streho primerno poprli. Dekleta, ki so se akcije tudi udeležile, pa so se lotila čiščenja kuhinje, ki že dolgo ni bila tako čista. Pa pravijo, da "mladina ni za nobeno rabo!" Kako prav je, da včasih dokažejo ravno nasprotno!

Za vzgled ostali mladini naj naštejemo vse pridne mlade delavce: Martin Kenda, Boris Muha, Zdravko Tomažin.

DROBTINICE

23. decembra sta na počitnice v domovino po skoraj 20. letih odpotovala Ivanka in Jože Pohlen. Zvestima članoma našega Društva želimo veliko lepih doživetij v domovini, posebej še Ivanki, da bi ji slovenski zrak pomagal k okrevanju. Želimo vama tudi srečno pot nazaj med nas!

Na Silvestrovanju SDS sta se zaročila blagajnik našega Društva, Karlo Ovijač in Milena Bulovec. Mlademu paru iskreno čestitamo in jima želimo veliko razumevanja in ljubezni, ki naj ju vodi v srečen zakon.

21. decembra sta se z devet-mesečne turneje po domovini in ostalih evropskih državah vrnila brata Marko in Andrej Plesničar. Dopotovala sta z ladjo Oriana. Za njima pa je v Sydney dopotoval še starejši brat Frenk s svojo zaročenko Angelo. Tako smo imeli priliko pozdraviti vse tri brate muzikante, ki so v domovini tudi izdali LP-ploščo z naslovom "Trije bratje muzikantje". Čestitamo vam dragi fantje, za uspešno turnejo, izdano ploščo in še posebej tebi Frenk, za slovensko nevesto.

Žal bolezen med prazniki ne počiva in ne izbira. Tako smo izvedali za žalostno

ŠTEFANOVO

Štefovnanje našega Društva se je letos vršilo v Horsley Parku in je bilo kar primerno obiskano. Za ples je igral naš priljubljeni ansambel Mavrica in zgovorni Martin je vse Janeze in Micke spravil na plesišče, če le niso imeli polomljenih nog. V kuhinji pa tudi ni manjkalo prazničnih dobrot, predvsem naše dobre slovenske potice. In ker je bilo vroče, da nas je pot curkoma oblival, smo tudi pridno zalivali našo notrajnost, a da Sv. Štefana ni bilo sram, smo pazili, da smo domov šli po svojih nogah. Torej čisto solidna zabava, ki je minila ob prijetni glasbi, kramljanju in pesmi, brez popivanja in razgrajanja, kar bi si tudi v bodoče želeli.

Omenimo naj še, da je dvorana v Horsley Parku tisti dan bila slavnostno okrašena z borovimi vejicami, lučkami in neštetihi balončki, tako da je tudi pogled na dvorano bil prav prijeten in prazničen. Hvala za trud, dragi odborniki!

novico, da se v bolnišnici nahaja prijatelj našega Društva g. Bill Marinič. Želimo mu hitrega okrevanja v upanju, da ga kmalu spet vidimo v Horsley Parku, kjer ga pogrešajo predvsem gospe v kuhinji.

Na razpolago so lične bele majice nico poroke Jakob in Rozi Tomšič, Marta in Stane Tomšič pa takoj v prvih dneh Novega leta, kakor tudi Mira in Miro Smrdel. Da bi si ostali zvesti tudi v nadaljnjih letih zakona! K takim in podobnim obletnicam pa čestitamo tudi vsem ostalim članom Društva, ki pa so praznovali bolj skrivaj.

Na razpolago so lične bele majice (T-shirt) z emblemom našega društva, ki so po enotni ceni 6 dolarjev naprodaj v Horsley Parku. Na razpolago so vse številke: Dekleta in žene, ki so stregle na Štefovnanju, so se kar hitro dogovorile za enotno rdeče krilo in bele majice z emblemom, tako da jih nismo mogli zgrešiti. Med moškimi pa je najbolj ponosno nosil društveno majico sam predsednik!

V soboto 8. in 9. jan. smo v Horsley Parku videli prvo ekipo v letošnjem letu, ki se je lotila prostovoljnega dela, ter lično uredila vse štiri balinske steze, pomagala mladincem pri popravilu stare hiše, ter urejanju našega slovenskega hribčka nasploh. Med prostovoljci, ki so res marljivo zavihali rokave naj pohvalimo: Mira Smrdel, Silva Franca, Staneta Tomšič, Staneta Čebokli, Stanka Žitko, Lojza Kocjančič, Janeza Klavžer, Vlada Simčič, Jože Lah Toni Kustec, Livi Gijanessi, Janez Kunz, Jože Markočič, Jože Švigelj, Toni Bulovec, Lucijan Kos, Jože Cetin in Vinko Ovijač.

Danica

STE PORAVNALI ČLANARINO?

**TISKARNA
POLYPRINT
PTY. LTD.**
7a RAILWAY PLACE,
RICHMOND, VIC. 3121
TEL. 42-7417

se priporoča Slovincem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

PRIJAVA ZA DEŽURSTVO

V HORSLEY PARKU

PODPISANI:

STANUJOČ:

TEL:

SE OBVEZUJEM, DA BOM OPRAVIL DOLŽNOST DEŽURANJA V LETU 1977.

PODPIS:

V decembru so vsem članom SDS bila poslana pisma, ki so bila namenjena predvsem tistim članom, ki se niso udeležili občnega zbora Društva v novembru. Vsakemu pismu je bila priložena darovalna obveznica za dograditev našega slovenskega doma in pa prijavnica za pomoč odboru pri dežuranju v Horsley Parku. Zanimivo je, da se vrača več obveznic z darovi, kakor pa prijavnice članov za nedeljsko pomoč pri dežuranju v kuhinji. Radi bi vas ponovno spomnili na dano obljubo

na občnem zboru, ter ponovno objavljamo **PRIJAVNICO ZA DEŽURSTVO** v upanju, da boste priskočili na pomoč tako zelo obremenjenim odbornikom. Več ko bo prijaviteljev (kajti v dežurstvo ne maramo siliti nobenega člana!) manjkrat boste skozi vse leto prišli na vrsto za dežuranje. Torej, korajža velja, prijavite se v čim večjem številu in videli boste, da je včasih delati za skupnost prijetnejše, kot se zabaviti, ko drugi delajo zate.

“CANKARIJADA”

Preteklo leto je bilo posvečeno 100-letnici rojstva Ivana Cankarja, ter so ga doma imenovali kratko “Cankarjevo leto” v Sydneyu pa še krajše: “Cankarjada”, ki se je začela že maja z materinskimi proslavami, 17. julija pa s posebno proslavo SDS in komedijo Vdova Rošlinka. Za zaključek uspešne Sydneyske “Cankarjade” pa je poskrbel slovenski klub Triglav s sledečimi prireditvami: v PONEDELJEK 13. DEC. smo si lahko v Trinity Grammar School v Summer Hillu ogledali Cankarjevo dramo “Hlapci”. Da je režiser Korl Dolenc imel veliko “korazje” režirati in spraviti na oder Cankarja, vemo vsi, ki smo nekam s strahom pričakovali krstno uprizoritev. Ko pa se je zavesa dvignila in smo, slišali prve dialoge učiteljice na kavarniškem vrtu, smo se malo oddahnili. Scena v redu, kostimi tudi igralke pa brhke in brez treme. In tako je šlo vse do konca, razen manjših spordrsljajev statistov in tistih igralcev, ki so komaj odprli usta, pa bi še takrat bilo bolje, da bi jih ne. Ampak to je že drzna kritika. Naj raje rečem, da bi se Cankar v grobu ne obrnil, če bi videl amaterske igralce, ki so se tako daleč v svetu potrudili z vsemi silami, v pičlih dveh mesecih, spraviti na oder njegove “Hlapce”.

Med igralci lahko pohvalimo Mirana Špicar, ki je zelo dobro zaigral vlogo učitelja Šermana, Silva Štok v vlogi župnika in Marto Smuk v vlogi učiteljice, kakor tudi režiserja Dolenca samega v vlogi berača Piska. Pohvalimo lahko tudi iznajdljivo scenarijo, ki se je skozi pet dejanj trikrat domiselno menjala. Ne moremo pa pohvaliti publike. Za trud, ki so ga igralci vložili v “Hlapce” so si prav gotovo zaslužili polno dvorano gledalcev!

V SREDO 15. DECEMBRA smo si v prostorih kluba Triglav lahko ogledali slovenski celovečerni film z naslovom “IDEALIST”, posnet po Cankarjevi noveli Martin Kačur. Žal obiska na tako odlično filmsko predstavo ni bilo, kar priča, da naši ljudje sploh ne vedo kakšne “poslastice” včasih zamudijo. Upamo lahko, da bo film na razpolago tudi drugim slo-

venskim organizacijam, ki bodo poskrbele za uspešno reklamo in da bo obisk zoddovoljivejši.

V PETEK, 17. DEC. smo se zopet preselili v zelo okusno opremljeno, akustično dvorano šole v Samer Hillu, kjer smo bili priča nastopu šolske mladine, — igri “Sneguljica” in nastopu pevskega zbora. “Sneguljica” je bila odlično režirana, scene domiselne in kostumi nastopajočih otrok naravnost krasni. Mirne duše lahko trdimo da tako lepega otroškega nastopa, kot je bila Sneguljica še nismo videli v Sydneyu.

Drugi del programa, otroška ekedemija in koncert moškega pevskega zbora, pa sta malo razvlekla ves petkov program, tako da se je marsikdo že nekam naveličano presedal.

Obisk gledalcev je bil zadovoljivejši kakor pri “Hlapcih” in publika je otroke znala nagraditi s ploskanjem, kakor je prav! Zadnja prireditev v verigi “Cankarjade” se je vršila NA NEDELJO 19. DEC. NA Triglavu in je nosila ime “Cankarjev tabor”. Vršilo se je balinsko tekmovanje za Cankarjev pokal, sprejem častnih gostov in odkritje Cankarjevega

DVOJNO DRŽAVLJANSTVO

Newsletter, ki ga je izdal v decembru “The Good Neighbour” Council of Victoria” poroča, da je eden parlamentarnih odborov v Canberri priporočil naj se uvede poseben aparat za preiskovanje pritožb oseb z dvojnimi državljanstvom, glede nadlegovanja in drugih načinov kršenja zasebnih pravic s strani predstavnikov držav, kjer so preje živeli.

Ta odbor je povdaril že zdavnaj uveljavljen princip Avstralije, da naj vsaka oseba poseduje le eno državljanstvo, a je istočasno pripoznal, da je dvojno državljanstvo dejstvo katerega se ne more spremeniti dokler bodo različni zakoni v drugih državah. Vendar bodo zadevo še naprej raziskovali in pouskusili rešiti.

spomenika. To je bil vsekakor najsvečanejši del v Cankarjevem tednu, ko so ob zvokih himne, zaplapolale zastave in je g. Whitlam odkril spomenik. Za preprostega slovenskega človeka pa, ki je moral dobre dve uri stati na vročem soncu in slediti juri kači govorov, pa je bilo govornic le malo preveč in so se raje šli zavrtet na plesišče, kjer je po kdo ve kakšni organizacijski napaki igral ansambel za ples (kar bi prav gotovo ne smel, ker je motilo ves program ob spomeniku).

Najbolj prisrčno je na tribuni spregovorila gostja iz Melbourn, učiteljica Ivanka Škof, ki je pod vplivom “Cankarjade” postala tako navdušena, da je Cankarju posvetila celo pesem; v političen miting pa bi se lahko razvil govor pred-

sednika Triglava Petra Kropēja, če bi le ta bil daljši. Res nekako ni sodilo k Cankarju!

Obisk rojakov na tej zaključni prireditvi sicer ni dosegel željenega števila tisoč Slovencev na Cankarjevem taboru, bil pa je vsekakor zadovoljiv, kakor je bilo tudi vzdušje prijetnost!

Če pogledamo vse prireditve v celoti, lahko kratko rečemo, da je “Cankarjada” lepo uspela, da je bilo vanjo vložena ogramno truda in da je dosegla svoj namen! Cankarjevo leto je za nas v Sydneyu bila prava kulturna bera, najboljša do zdaj! Za prihodnost si lahko samo želimo, da bi tako nadaljevali bodisi pri Triglavu, bodisi pri Društvu.

Danica Petrič

OD IZIDA ZADNJE ŠTEVILKE VESTNIKA (december 76.-jan. 77.) SO ZA GRADNJO SLOVENSKEGA DAROVALI SLEDEČI:

R. ČADEŽ	100.00	A. KUSTEC	100.00
J. KUNZ	100.00	V. LUBEC	100.00
V. KOBAL	100.00	K. DOLMARK	100.00
J. KLAVZAR	100.00	J. TOMŠIČ	50.00
T. LAZNIK	100.00	F. BRESNIK	100.00
H. ŠARKAN	50.00	M. SMRDELJ	100.00
C. VOJSKA	20.00	L. ŠIRCA	100.00
F. GOMBOC	50.00	J. KERN	100.00
L. KOS	100.00	T. BULOVEC	100.00
E. DOLINŠEK	20.00		
J. MARINČ	50.00		
J. MARKOČIČ	100.00		
A. KOCJANČIČ	100.00		

VSEM DAROVALCEM V IMENU ODBORA SDS ISKRENA HVALA ZA DAR! SE PRIPOROČAMO!

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020

Tel. 311 1040, 311 8343

Lastnika: Jaka in Jim Korošec

Svoji k svojim !

ALI BI MORDA OPERETA BILA VAŠ HOBBY ?

Ali se vam zdi, da imate čut za “vižo” in da radi prepevate, pa čeprav s prav šibkim glasom? Mogoče pa se čutite bolj sposobnega za plesanje, ali za lahko in zabavno odrsko igranje, ali pa nemara kar za vse to? Če je tako, potem se z veseljem laho pripravljate na pot k opereti.

Enako pomembnost priustvarjanju operetnih predstav pomenijo tudi osebe z znanjem igranja na klavir, za spremljanje glasbenih točk pri vajah kot tudi tiste, ki imajo smisel za risanje scenske opreme, ali pa gledaliških kostimov. Tudi oni, za izdelovanje kostimov so zaželjni, kot je vabljen tudi vsak tisti, ki bi ga veselilo ukvarjanje s svetlobnimi učinki, ter sploh vsakdo kdor bi mogel tehnično kakorkoli pomagati pri odvijanju predstav in tu se vključuje friziranje, maskiranje ter še mnogo drugega.

Najbrže bo kar držalo, da bi vaše udejstvovanje v katerem koli področju izvajanja operete, zares mogel biti vaš Konjček, ki bi vam pomenil, morda celo, vaše nikoli pozabne urice, preživete zanimivo in v prijetni družbi prijateljskega in umetniškega vzdušja.

Zato, če bi radi dali duška vaši želji za izzivljanje v nečem takem in vas vaše sree vleče k osnovanju amaterske operetne skupine, katera bo nastopala za slovenske naseljence, po možnosti širom Avstralije, tedaj pohitite z vašo prijavo!

Vaša starost ni važna, ker za takšno sodelovanje so potrebna in dobrodošla PRAV VSA LETA.

Vašo prijavo, katera naj ne vsebuje več kot vaše ime in številko telefona na katero se vas lahko pokliče pošljite na:

Mr. D. Pogačar
Box 142
P.O., King's Cross
2011

Ali pa telefonirajte na 262 281 samo med 9. in 10. dopoldan in vprašajte za CARLSA (Charlesa).

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pisмено ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

ATOMSKA ENERGIJA V SLOVENIJI

Atomska energija v Sloveniji Medtem ko se pri nas v Avstraliji vrši velika javna polemika o tem ali naj se prične uporabljati atomska sila za proizvodnjo energije, ali naj se dovoli prodaja neizmernih zalog uranijeve rude v druge države, dela na prvi elektrani na jedrni pogon v Sloveniji načrtno napredujejo.

V Avstraliji slišimo ene glasove, ki pravijo o nevarnosti atomskih odpadkov, o pokvari okolja, o tem, da se bo prodana ruda uporabljala za proizvodnjo, atomskog orožja; druge, ki govorijo, da je nevarnost odpadkov ali drugih nesreč malenkostna, da bo naša država občutno zmanjšala izdatke, ki ga ima pri uvozu pogonskih olj in da bo prodaja uranijeve rude pomagala rešiti sedanjo ekonomsko krizo.

Kdo ima prav? Razpravljanja se vlečejo v nedogled, razne komisije pozirajo denar, dokončne odločitve pa se vedno vise v zraku. To je pač cena, ki jo moramo plačevati za svobodo razpravljana in za vpliv javnega mnenja na vladne ukrepe in gospodarstvo.

Če so v Sloveniji imeli slične debate in ugovarjanje proti atomski energiji so jih pač rešili na mnogo bolj odločen način in protesti, če jih je kaj sploh bilo, so ostali brez haska. Domače časopisje sedaj ponosno opisuje napredke dela na tem velikem podvzetju v Stari vasi pri Krškem, ki bo, z pri Škofiji Loki izkopano uranijevo rudo, čez tri leta nasitilo domače potrebe po električni energiji. Takole opisujejo gradnjo v "Dolenjcem listu":

V sončnem jutru se naglo prebujajo gradbišče z jeklenim osrčjem. Zerjavi zlahka obvladujejo razdalje razsežnega mravljišča in njihove podaljšane roke zanesljivo strežejo delavcem, katere bi brez živobarvnih čedal okoli komaj opazilo. Čeprav jih je 700, se porazgubijo v železju in betonu, v vrtoglavih višinah in gostih nasadih železnih palic, ki rastejo iz betonskih zidov z globokimi temelji, katerih ne bi smel omajati noben, še tako hud potres.

Težka tovorna vozila ves čas nekaj dovažajo in odvažajo. V betonarnah mešajo beton od jutra do večera, do 1200 kubikov na dan. Trenutno poteka delo na vseh glavnih

objektih. To so: turbinska zgradba, reaktorska zgradba, pomožna zgradba, kontrolna zgradba in zgradba za gorivo.

V prvi polovici leta bodo začeli graditi jez na Savi, nato pa se bodo lotili gradnje dveh hladilnih stolpov. Za odvod savske vode delajo že tudi cirkulacijski kanal. Po njem bodo speljali vodo do hladilnih stolpov, od koder se bo nato za nekaj stopinj ogreta vračala nazaj v savsko strugo. Računajo, da se bo voda segrela za tri stopinje. Za hlajenje bodo potrebovali četrtno savskega pretoka oz. 25 kubikov v sekundi.

Najznačilnejši objekt na gradbišču je reaktorska zgradba, ki se dviga že trideset metrov visoko. Rasla bo naprej, dokler ne bo dosegla višine 61 metrov. Široka je 33 metrov.

Vanjo bodo vgradili reaktor, v katerem bo 236 uranovih palic sproščalo ogromne količine energije. Reaktorska posoda bo visoka 12 metrov, široka pa 3,70 metra. V luknjičasto dno bodo zasadili keramične palice, napolnjene z uranovimi tabletami, in jih zalili z vodo.

Reaktor bodo obdali z močnim jeklenim plaščem, katerega varijo iz velikih pravokotnikov štiricentimetrov pločevine. To je orjaški lonec, obdan z improviziranimi balkoni, na katerih v več nadstropjih hkrati delajo varilci in spajajo šive tako trdno in varno, da ne bi nikoli popokali.

Jekleni plašč bodo nato zavarovali še z meter debelim armiranim betonskim zidom, v mesnem praznem prostoru pa bo povečeval varnost tudi podtlak.

Pet let po graditvi bodo v jedrski elektrani shranjevali tudi gorivo, zato gradijo zanj posebno shrambo. V tej zgradbi bo shranjeno gorivo v plinskem, tekočem in trdem stanju. V turbinsko zgradbo bodo vgradili turbine, ki jih bosta poganjala parna generatorja. Od tam bodo speljali dva 380-voltna voda, enega v Zagreb, drugi pa se bo razcepil v mariborsko in ljubljansko smer. V kontrolni zgradbi bodo namestili komplet kompjuterski sistem, oči in ušesa bodoče elektrarne.

Gospodarstvo težko čaka na april 1979, ko je napovedan začetek preizkusnega obratovanja prve jedrske elektrarne v Jugoslaviji.

PAPIS — JED V SOMALIJI

POTREBUJEMO: jagnjetino, riž, nekaj krompirjev, nekaj debelega rdečega korenja, mesnato zeleno, rdečkasto in rumeno papriko, čebulo, olje.

Riž kuhamo okrog dvajset minut in ga ocedimo. Na olju prepražimo seseklano čebulo, dodamo riž, prilijemo malo vode in skuhamo do mehkega. Posebej zdušimo manjše kose mesa na maščobi in jih solimo, popoprmo, dušimo do mehkega (jed naj bo gostljata) in na pladnju obložimo z rižem.

Kadar zalogaj hrane obtiči v sapniku?

Celo pri tako miroljubnem početju, kot je uživanje hrane, lahko pride do smrtne nesreče. Dogodi se, da zalogaj hrane obstane v žrelu, in nesrečni jedec se zaduši. Drugače je seveda, če ni sam, saj davečemu se lahko pomaga.

Najnaravnejša pot v takem primeru je, da nesrečni zalogaj, če nikakršno udarjanje po hrbtu ne pomaga, skušamo potegniti ven s prsti. Tega pa so zmožni le bolj spretni ljudje.

Preprostejši in učinkovitejši način pomoči si je izmislil dr. Henry Heimlich. Svoj "izum" je začel na široko popularizirati in sprejela sta ga tudi Ameriška zdravstvena zveza ter Rdeči križ. Ugotovljeno je, da so z uporabo te metode rešili v enem letu in pol 374 možnih žrtev zadušitve.

Kaj torej dr. Heimlich priporoča? Davečemu se s tujkom v žrelu morate stopiti za hrbet; potem položite roke okoli telesa. Eno roko stisnite v pest, z drugo pa pest čvrsto zgrabite. Pest mora biti s palcem obrnjena proti žrtvi, položite pa jo nad popkom in pod rebri. Potem močno pritisnite pest navzgor. Ta pritisk bo dvignil prepono in povzročil močan in trenutni izdih, ki bo porinil nesrečni košček iz požiralnika.

GOSPODINJSKI PREDALČEK

BREZOV SOK

Kdo ne pozna drevesa z značilnim ljubjem in visečimi vejami, ki lahko šeleste v najmanjšem vetrčku? Če nabiramo lubje in sok, in pa cvetove te rastline, imamo lahko doma koristna zdravila za več vrst bolezni.

Breza vsebuje grenko snov, hlapno olje in razne saponine, prav zato je priznano sredstvo, ki pospešuje izločanje seča. Iz brezovih listov pripravljajo čaj (10 gr na skodelico vode), ki pomaga pri obolenju ledvic, katarju mehurja, pri revmi, protinu in vodenici. Je pa tudi dobro čistilo za kri in zdravi slabokrvnost.

Vodo, v kateri smo kuhali brezovo lubje, lahko uporabimo za kopianje nog, če se potijo, in za umivanje pri raznih kožnih izpuščajih ali čirih. Ponekod umivajo z brezovim čajem tudi krastave glave otrok in garje. V starih časih pa so ljudje brezov sok dodajali raznim zdravilom in se mazali v prepričanju, da jim bodo bolj rastle lasje.

ZAHVALA

Pred par leti je prenehal obstojati pevski zbor "Triglav", ki je pod vodstvom g. Vladimira Trampuža dolga leta deloval med Slovenci v Melbourneju.

Imovina, ki je ostala po likvidaciji pevskega zbora na domu g. Trampuža je sedaj prevzelo S.D.M. In sicer: 26 namiznih prtov, 200 kozarcev, plastične pepelnike, velik kuhinjski lonec, 2 prepasnika, 3 brisača za posodo in precejšnje število plastičnih žličk.

Bivši člani "Triglava", od katerih so mnogi že leta sem tudi člani SDM, so lahko prepričani, da bo gornja imovina tudi od sedaj naprej uporabljana v našo skupno korist.

SPOMIN NA SLOVO

Desetletja sem je število slovenskih fantov in deklet zapuščalo svoje rodne kraje in šlo v tujino iskat bogatstva. Pridne slovenske roke so se v večini primerov znale prikopati do zmernega blagostanja. Toda misel na izgubljeno domovino, spomin na slovo od svojcev je vedno dodalo grenko kapljo k še tako sladki pijaci uspeha.

To velja prav za vsakogar. Za tiste od nas, ki so šele pred kratkim poleteli preko meja lepote pod Triglavom, kakor tudi za tiste, ki so še pred mnogimi leti še na počasnih barkah jadrali preko morja ali pa so jih še parne lokomotive vlekle po tračnicah Evrope.

Neki Anton Podlogar se je naselil v Argentini že leta 1929. Sedaj ob priliki njegove smrti je "Svobodna Slovenija" objavila njegov spomin na poslednjo čašico brinjevečka, ki jo je izpil s svojim očedom:

"Služil sem v mestu ter sem bil na počitnicah doma. Proti večeru sem se napolnil proti tati.

V brgu Moravske gore so se prav tedaj prabujali vinogradi v omotičnem pomladanskem poljubu narave, ki se je razlil po okolici.

Tam od sv. Križa sem se ozrl nazaj na trtne nasade v lepih vrstah, le tu in tam je bilo videti še stare neurejene vinograde, ki so se z zadnjimi življenjskimi močmi upirali bližajočemu se poginu, kot bi hoteli kljubovati porajajočemu se napredku

in modernizaciji.

Vonj cvetočih češenj in breskev, ki so samozavestno širile vrhove in veje izza meja, kjer je bil njihov stoletni prostor, mi je polnil pljuča. Vse se mi je zdelo danes drugačno, bolj privlačno in lepše kot druge minule pomladi, ko sem se mudil doma.

Proti pošti sem usmeril korake. In prav tedaj zaslišim za sabo znani glas: "Kar stopi tja, brzojav imaš!"

Čudno sem se vznemiril. Še nikoli nisem prejel brzojavke. Pospešil sem korake. Čez par minut sem imel v rokah papir: "Dokumenti so prispeli. Pridi takoj!"

Jasno mi je bilo, da se moram takoj drugo jutro vrniti tja, kjer sem imel stalno bivališče. Od tam sem namreč zaprosil za izselitev v Ameriko. Od tam so mi sporočili brzojavno novico. Torej hitro!

Poslovil sem se od sosedov in prijateljev. Tudi v svoj vinograd bi še rad stopil Meter globoko sem ga prekopal, prerogolal, ter obrnil zemljo, nasadil divjake. Vsako pomlad, ko sem prihajal domov na obisk, sem nato cepil žlahtno trto, katero je med letom potem oskrboval dober prijatelj in tudi — kolikor je še mogel — moj sedemdesetletni oče. Rad bi še te

ljubljenega gojenke pobožal z očmi, preden odidem v daljno tujino...

Bil je že pozen večer, ko sem prišel domov. Naročil sem materi, naj me pokliče ob štirih zjutraj, ker vlak gre že od sedmih z bližnje postaje, do koder imam pa dobri dve uri hoda.

V brezskrbnih mladostnih letih nisem opazil, kako je materi drhtel glas, kako me je božal s spraševanjem, kdaj grem naprej čez lužo, kje je ta čudna in daljnja Argentina, kamor sem namenjen, koliko ur se bom vozil z barko do te Amerike...

"Ura je že in kava je pripravljena!" me zbudi mati iz spanja. "Ali res misliš iti? Saj ti ni potreba."

V par minutah sem posrebral ječmenovo kavo, o kateri pa moram priznati, da še nikoli ni bila tako dobra kot tisto zgodnje pomladansko jutro pred šestinštiridesetimi leti.

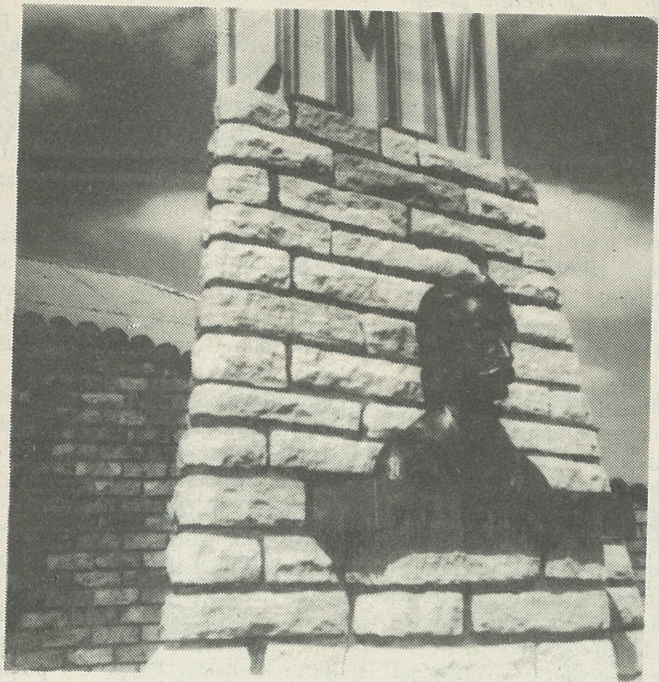
Tudi oče je bil že na nogah. Ko sem se trudil, kako bi pregnal oni voz, ki me je tiščal v grlu, in bi gladko brez zadrege izrekel oni "Z Bogom!", potegne iz omare zelenko domačega brinjevečka ter napolni tri čašice. "Danes ti zadnjič natočim, moj sin! Popij, preden odideš ter

si zapiši v srce: da imaš dom, kamor se lahko v sili zatečeš, ne pozabi, da so te vzgojili slovenski starši in tudi to, da si kristjan. To troje in — Bog s teboj!"

Irlčli smo in izpili. Mati ni našla besede, le dva velika bisera sta ji spolžela po uvelim licu. Zgrabil sem culo, segel v roke njima, ki sta mi dala življenje, kakor mo-goče hitro, da bi potlačil in skril ono grenkobo v srcu, ki mi je silila v oči, ter skoraj zbežal od doma...

Ko se po tolikih letih spominjam tistega trenutka, me je sram, če pomislim, da sem tedaj hodil po slovenski zemlji še par tednov, preden sem vse uredil in sem zapustil domovino. Pa nisem obiskal več staršev — Nisem mogel. Ne, nisem napravil tega iz brezbričnosti do njih, temveč iz strahu pred bolečino novega slovesa. Tri sinove je imel moj oče. V prvi svetovni vojni in kot otrok se dobro spominjam, da nikdar, ko se je poslavljalo od njih, nisem opazil solze v očeh. Tudi brinjevečka ni nikomur natočil. Samo meni. Slutil je in vedel: Je to zadnjič v življenju!

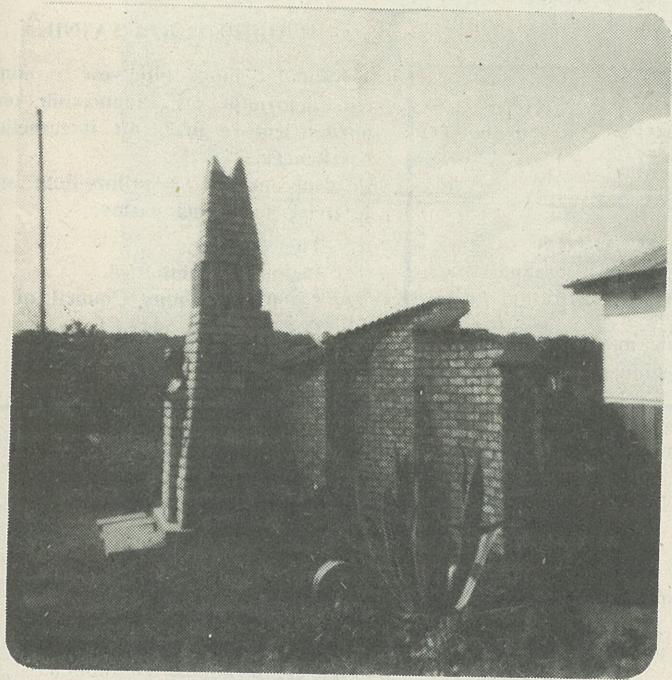
Staršev ni več. Že desetletja počivajo na večnem vrtu in fara je dobila že drugo ime. Kjer je bil nekdanji moj vinograd, pravijo, da se zdaj pasejo ovce in koze. Le Moravska gora, ki mi prihaja tolikokrat v spomin, še vedno stoji na svojih kamnitih temeljih. Trmasto molči ter skriva v svojih nedrih vesele in žalostne spomine."

MATI, DOMOVINA, BOG

je geslo vklesano v spomenik Ivanu Cankarju na zemljišču kluba "Triglav" v Sydneyu.

Oprsje Cankarja je delo akademskega kiparja prof. Zdenka Kalina, načrt celotnega spomenika pa je izdelal ing. Ivan Žigon.

Poskus preštevanja koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov je doživel popoln polom. Več kot dve tretjini Avstrijcev je ignoriralo jezikovni popis, kancler Kreisky pa je napovedal nove razgovore, med katerimi naj bi poskusili najti rešitve za uresničitev določil avstrijske državne pogodbe. Predstavniki koroških Slovencev so izjavili, da se bo avstrijska vlada sedaj morala sprijazniti z dejstvom, da s preštevanjem bistvenih vprašanj manjšine ne bo mogoče rešiti.

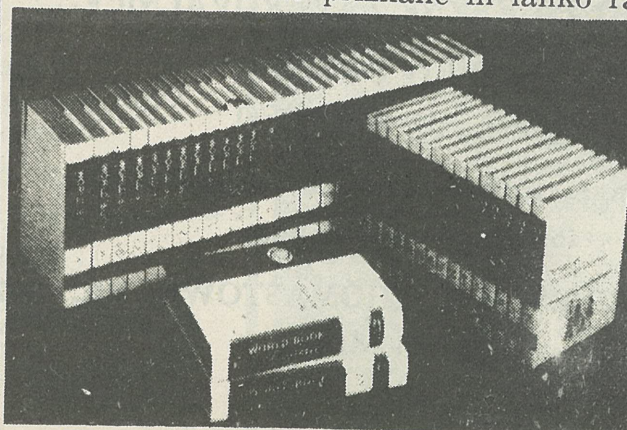

Tekmovalci za Cankarjev Pokal v Sydneyu, 19.12.76.
V sredini zmagovita ekipa S.D.M.

Ženske ekipe na balinarskem tekmovanju v Sydneyu

Ako želite pomagati otrokom pri učenju
naročite svetovno priznane in lahko razumljive knjige

pri
MARCELA BOLE
Tel. 306 3087
DANILO STOLFA
Tel. 306 2664
NEVILA ROEDER
Tel. 306 1141

The World Book and Childcraft Encyclopedia

V Melbournu je pred leti ustanovljen poseben "Italian Community Service Fund" za pozidavo upokojenskih domov. Ta zbirka je dosegla \$50.000 že leta 1972 in tedaj so nakupili 10 hektarjev zemljišča v South Morang, 23 km od Melbournu.

Sedaj pa je 80 letni G. Veccari, ki se je naselil v Melbournu leta 1912 obljubil, da bo podaril eno tretjino od 1.75 milijonov dolarjev predvidenih gradbenih stroškov, če bo federalna vlada prispevala ostali dve tretjini. Vsota, ki jo je obljubil je \$583.000.

Dobrobit upokojencev je vedno bolj na programu dela vseh etničnih organizacij, saj ta problem ostarelih postaja vedno bolj pereč. Ne toliko radi gmotnega stanja kolikor radi osamljenosti in potrebe po negi.

SDM ima v grobem načrtu svojega projekta v Elthamu tudi stanovanja za upo-

kojence. Radi prvenstvene nujnosti izgraditve objektov, ki naj bi nam prinesli gotov dohodek, se na tem polju dosedaj ni dosti storilo.

Morda pa smo sedaj že dosegli stopnjo, pri kateri bi resno pričeli vsaj s podrobnim raziskovanjem načrtov in možnosti, kako najbolje preskrbeti za naše starejše rojake. Teh bo med nami vsak dan več in prav kmalu se bo znašlo med njimi tudi veliko število nas.

Zavest družbe, zavest nezapušenosti in vrednosti, zavest preskrbljene nege, to so vrednote, za katerimi stremi starejša oseba najbolj. Kajti kaj mara denar v banki in redna pokojnina, če si osamljen, neboljen in bolan.

Verjetno nas bo presenetilo, ko se bomo podali v podrobno raziskavo, da denarja sredstva ne bodo niti tako velik problem kot si mislimo. Treba je le začeti z resnim delom in uspeh bo sledil.

DR. J. KOCE

3 BEATRICE STREET, KEW, VIC. 3101 — Tel.: 86 8076

Če hočete potovati kamorkoli po svetu se lahko s polnim zaupanjem obrnete name. To smem reči, ker še ene same pritožbe nisem prejel, četudi se več kot 23 let bavim s tem delom.

Povrh tega da brezplačno uredim vse, kar je potrebno za potovanje, dajem brezplačno tudi informacije in nasvete v drugih zadevah. Le v onih primerih, ko se hočem zavarovati radi izgube časa z nasveti, ki nimajo nobene zveze z potovanjem, mi stranke plačajo majhen depozit za karto. Ko plačajo celo karto, mi pa plačajo toliko manj, kolikor so mi dale za depozit. Torej čisti računi in dobri prijatelji. Na ta način ne more biti z nobene strani nikakih očitkov in se ni treba nikogar in ničesar bati.

Povdarjam, da imam osebne zveze v vseh važnih mestih Evrope, Amerike in Kanade, kar je že večkrat zelo prav prišlo vsem onim rojakom in rojakinjam, ki so pri meni naročili potovalne karte.

Dr. J. Koce, 3 Beatrice Street, Kew, 3101 — Tel. 86 8076

SLOVENKA POZOR!

Novo leto je prišlo. Zato si tudi želimo novega življenja. Sem samski, srednjih let, brez kakršne obveznosti. Če si prosta, ločenka ali vdova, lahko z enim otrokom in ne več kot 38 let stara, ne samuj več

in ne zamujaj priložnost. Oglasi se s priloženo sliko, katera bo po želji vrnjena.

Ponudbe, samo z resnim namenom, pošljite na upravo "Vestnika" pod šifro: Več sreče v novem letu.

V slučaju prometne nesreče:

se posvetujte z

LAWSON MOTOR BODY REPAIRS

za kvalitetno popravilo Vašega avtomobila

DELAMO ZA RAZNE ZAVAROVALNICE

Vprašajte za: DARKO BUTINAR

ali: MARIO DELTOSO

Popravljamo in barvamo vsa osebna vozila, tovornjake in avtobuse

15 LAWSON CRESCENT, THOMASTOWN, VIC. 3074

TEL. 460 4102

Ure: 8.30 — 6.00

USPEH IN POHVALA

Revija "Antena" v Sloveniji je objavila članek o uspehih ansambla bratov Plesničarjev. Objavljamo to pohvalo v upanju, da bo še bolj navdušila tudi ostalo našo mladino, ki se že udejstvuje na glasbenem polju.

"Vsako leto pride veliko zabavnih ansamblov čez lužo in potem v svoji stari domovini pokažejo, kaj jim pomeni domača pesem onkraj meje. Med njimi je največ takih, ki se z glasbo ukvarjajo le v lastno zadovoljstvo. Marsikateri ansambel nastopi prvič šele pri nas. Temu primerna je tudi raven igranja, čeprav hkrati lahko ugotovimo, da je vseeno prijetno slišati to ali ono znano skladbo v drugačnem aranžmaju oziroma izvedbi.

Brez pretiravanja lahko trdimo, da so na področju domače glasbe največ dosegli bratje Plesničar iz Avstralije, saj se vedno predstavijo s originalnimi, lastnimi skladbami, ki so bile narejene daleč od domovine, pa vendar vsebujejo pristni slovenski melos in imajo tudi originalna njihova besedila. Pri tem lahko povemo še to, da so se vsi trije bratje Plesničar rodili v tujini in so se slovenske besede naučili edino od staršev.

Stari so namreč od petindvajset do trideset let. Vse to ne bi zbuvalo tolikšne pozornosti, če ne bi prav pred kratkim izšla njihova velika plošča z naslovom TRIJE BRATJE — MUZIKANTJE. Prav o tem bi radi povedali kaj več.

Pa naj jih najprej predstavimo. Marko Plesničar igra harmoniko in tudi največ piše besedila. Andrej ga spremlja na kitari, Frenk pa igra bas kitaro. Vsi trije imajo lepe poklice, vendar pa jih je ljubezen do glasbe premamila, da so za več kot pol leta zapustili delovna mesta in se odpravili z glasbo okrog sveta. Dobesedno tako. Z njimi namreč sodeluje še Peter Sweet, ki igra na bobne, in v takšni zasedbi dobro zaigrajo vse zabavne skladbe. Igrali so med potjo v Slovenijo, med bivanjem so

za majhen honorar igrali zabavno, pozneje pa tudi narodnozabavno glasbo po naših hotelih, tako rekoč samo za hrano in stanovanje, medtem ko tole berete, pa potujejo okrog sveta z ladjo, ki bo nazadnje pristala v Avstraliji. Tudi na ladji vsak dan igrajo gostom po nekaj ur in si tako plačujejo vožnjo. Zadnja njihova razglednica je prišla s Floride. Pišejo, da so med zabavno glasbo zaigrali tudi marsikatero narodno in da so Amerikanci, ki jih je največ na ladji, "prav po kranjsko skalali pri polkah." Ko se vrnejo v Melbourne, si bodo morali znova poiskati službe, toda menda ne bo težav.

Bratje Plesničar so dvakrat nastopili na Ptujskem festivalu in obkraj dobili nagrado občinstva, kar če posebej priča o njihovi priljubljenosti. Uspelo jim je tisto, kar mnogim drugim ni, čeprav so prišli iz več tisoč kilometrov oddaljene Avstralije. Čutijo pač, kakšne pesmi so ljudem všeč, in to je glavno. Prav gotovo bo tudi zanimivo poslušati njihovo ploščo Na počitnicah, ki je svojevrstna tako glede glasbe kot glede besedil in zasedbe. Ploščo so posneli vmes, ko so bili na počitnicah pri nas, seveda pa so gradivo prinesli s sabo.

Čez nekaj let se bodo spet oglasili. Morda bodo takrat imeli res prave počitnice, saj so bile te več kot delovne, sicer pa jim je igranje v večje veselje kot vse drugo, in jim zato ni bilo hudo. Bratje Plesničar so mladi, a vztrajni in sposobni. Prav gotovo bomo o njih slišali še več kot o marsikaterem našem ansamblu, ki hoče uspeti brez odpovedovanja in trdega dela. Takim so Plesničarji kljub mladosti zagotovo lahko za vzor!

THE GOOD NEIGHBOUR COUNCIL OF VICTORIA

Išče osebo za mesto

DIREKTORJA-TAJNIKA.

Kandidat mora biti več v administraciji, delovanju pri skupnostnih ter mora poznati gotove probleme integracije novonaseljencev.

Pismene prošnje s priloženima spričevali je treba poslati na naslov:

The Secretary,
Planning Committee,
Good Neighbour Council of Victoria
G.P.O. Box 5447 CC,
Melbourne, Victoria, 3001
do 10. februarja 1977.

ZA SMEH

Oče sporoči uredništvu časopisa senzacijo:

"Moja žena je danes ponoči rodila petorčke".

Urednik na drugi strani žice ne sliši dobro:

"Kako? Bi lahko to ponovili?"
"Da bi ponovil? Ali ste ob pamet?"

Dve policaja morata iti aretirati nevarnega gangsterja. Pred vhodom v hišo pravi starejši:

"Pojdi naprej in si ne delaj nobenih skrbi —maščevan boš!"

Recept za omlete v škotski kuharski knjigi:

"Sposodiš si tri jajca, 30 dkg moke..."

Petrček vpraša mamo:
"Mamica, ali je res tista vaza v dnevni sobi že zelo stara?"

"Res sinko. Velika družinska dragocnost je, ki se prenaša z generacije na generacijo."

"Hm, potem ti moram pa sporočiti, da se bo z mojo generacijo to nehalo."

: "Strašno je to," stoka škot. "Bencin se je spet podražil!"

"Kaj pa se razburjaš?" se čudi prijatelj.

"Saj sploh nimaš avtomobila."

"Že res, kaj pa vžigalnik?"

"Nočem reči, da tvoja mama katastrofalno kuha, pravi mladenič svojemu dekletu, potem ko jo je prvič obiskal na domu, toda postalo mi je povsem jasno, zakaj tvoja družina pred obedom tako vdano moli..."

"Moj fant," pravi prva, "je zelo nežen. Če le more, nežno boža moje noge."

"Moj je podoben," doda druga, "toda zastavil si je mnogo višje cilje."

"Zelo mi je žal," pravi tajnica svojemu šefu, "toda morala bom začeti objavljati moje spomine, če mi hitro ne povišate plače!"

Kandidat za službo pri šefu splošnega sektorja odgovarja na vprašanja:

— Pijete?
— Ne, sem antialkoholik!
— Kadite?
— Da, toda le če sem pijan!